

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Сумській області

Слідчий відділ

40030, м. Суми, вул. Г. Кондратьєва, 32, тел. (0542) 77-01-18, факс (0542) 68-75-10

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Суми

«07» березня 2023 року

Слідчий-криміналіст слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Сумській області старший лейтенант юстиції Юрченко Ольга Олегівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022200000000145 від 09.09.2022, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Садикову Ільясу Рауфовичу, 03.12.1998 року народження, місце народження: м. Хабаровськ, Хабаровський край, Російська Федерація, громадянину Російської Федерації, військовослужбовцю 1-го гвардійського мотострілецького Севастопольського Червонопрапорного ордена Олександра Невського полка імені 60-річчя СРСР Сухопутних військ Збройних сил Російської Федерації (військова частина 31135), військове звання – сержант, особистий номер ВК 339955, зареєстрованому за адресою: Російська Федерація, Московська область, Наро-Фомінський район, смт. Калінінець, вул. Армійська, буд. 1,

про те, що він підозрюється у іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України**.

ДОСУДОВИМ РОЗСЛІДУВАННЯМ УСТАНОВЛЕНО:

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація (далі – РФ) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), серед іншого, визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є

результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований РФ 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, та, зокрема Житомирської, Київської, Миколаївської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Херсонської, Запорізької, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Представниками влади і збройних сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), всупереч міжнародному правопорядку, нехтуючи державним суверенітетом України, з 20.02.2014 розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті указаних протиправних дій РФ було тимчасово окуповано АР Крим, м. Севастополь, частини Донецької і Луганської областей України, де створені окупаційні адміністрації РФ.

З огляду на викладене, з 20.02.2014 між державами РФ та Україна триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

Окупація указаних територій не принесла бажаних результатів, а тому представниками влади і ЗС РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням збройних сил та інших військових формувань РФ.

24.02.2022 о 5.00 годині Президент РФ оголосив своє рішення про початок спеціальної військової операції в Україні та ЗС РФ здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам Збройних Сил України (далі – ЗС України) та цивільним об'єктам, а також підрозділами Збройних сил та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 24.02.2022 та до цього часу підрозділи Збройних сил та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння.

До широкомасштабного вторгнення на територію України з метою її окупації залучені військовослужбовці військ Національної гвардії Російської Федерації, ЗС РФ, та інших військових формувань РФ.

Також встановлено, що громадянин Російської Федерації Садиков Ільяс Рауфович, будучи військовослужбовцем 1-го гвардійського мотострілецького Севастопольського Червонопрапорного ордена Олександра Невського полка імені 60-річчя СРСР Сухопутних військ ЗС РФ (військова частина № 31135) вчинив злочин проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку за наступних обставин.

Одразу після оголошення 24.02.2022 Президентом РФ про початок «спеціальної військової операції», російські війська, у т. ч. військовослужбовці ЗС РФ представлені військовою частиною № 31135, серед яких перебував

Садиков І.Р. у невстановленому місці перетнули російсько-український кордон та пішли у наступ на території Сумської області. Близько 03.00 години того ж дня на околицях м. Суми почалися бої з участю військовослужбовців ЗС РФ.

25.02.2022 розпочалися обстріли військовослужбовцями ЗС РФ цивільних об'єктів та цивільного населення на території Сумської області.

У подальшому значна кількість військовослужбовців ЗС РФ у складі визначених підрозділів ЗС РФ пересувалися територією Сумської області як в напрямку м. Київ, так і в зворотному – у бік російсько-українського кордону, у т. ч. в бік Охтирського району Сумської області, вступаючи у збройне протистояння з військовослужбовцями Збройних сил України та інших військових формувань.

Одночасно з веденням бойових дій на території області, військовослужбовці ЗС РФ з метою забезпечення можливості безперешкодного пересування територією Сумської області здійснювали блокування чи тимчасове захоплення населених пунктів, облаштування на автомобільних шляхах області блокпостів для здійснення заходів щодо контролю доступу осіб на обумовлену ділянку території.

10.03.2022 військовослужбовці ЗС РФ, зокрема й військової частини № 31135, у складі якої знаходився військовослужбовець Садиков І.Р., увійшли на територію с. Жигайлівка Охтирського району Сумської області і з вказаної дати взяли його під свій контроль.

26.03.2022 військовослужбовці ЗС РФ відступили з території с. Жигайлівка та частини території Охтирського району Сумської області понісши втрати.

Таким чином, з 10.03.2022 по 26.03.2022 с. Жигайлівка Охтирського району Сумської області, разом із місцевим цивільним населенням, перебували у тимчасовій окупації військовослужбовців ЗС РФ.

23.03.2022 близько 16.00 години, точний час в ході проведення досудового розслідування встановити не виявилось за можливе, військовослужбовець ЗС РФ Садиков І.Р., усвідомлюючи обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України, приймаючи в ньому безпосередню участь та розуміючи, що територія с. Жигайлівка Охтирського району Сумської області повністю підконтрольна військовослужбовцями ЗС РФ, будучи озброєним вогнепальною автоматичною зброєю – автоматом «АК-74», діючи з корисливим мотивом і з метою особистого збагачення за рахунок інших осіб та за попередньою змовою з чотирма іншими невстановленими в ході проведення досудового розслідування озброєними військовослужбовцями ЗС РФ, увійшов на територію домоволодіння, що за адресою: Сумська область, Охтирський район, с. Жигайлівка, вул. Велика, 97, де у той час перебували його власники – цивільні особи, громадяни України: Барабаш В'ячеслав Володимирович, 20.05.1962 року народження з дружиною – Барабаш Валентиною Василівною, 30.01.1962 року народження, кожен з яких, відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12.08.1949 про захист жертв війни» від 03.07.1954 та в подальшому підтвердженої зобов'язаннями за

міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України, згідно ст. 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12.09.1991, є особами, що перебувають під її захистом, як такі, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинились, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є.

Розуміючи, що Барабаш В.В. і його дружина Барабаш В.В. є цивільними особами, перебувають на окупованій території і не приймають участі у збройному конфлікті, військовослужбовець ЗС РФ Садиков І.Р. реалізуючи свою зазначену злочинну мету, у порушення ст. 33 згаданої Конвенції, яка, відповідно до вимог ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 та ч. 1, ч. 2 ст. 2 зазначеної Конвенції застосовується з самого початку будь-якого конфлікту або окупації та до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни та до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив, у якій, серед іншого, прямо забороняється пограбування осіб, які перебувають під її захистом, висловив зазначеним цивільним особам вимогу про передачу йому наявних у них грошові коштів в іноземній валюті, погрожуючи при цьому застосуванням вогнепальної зброї.

Підтримуючи протиправні дії військовослужбовця ЗС РФ Садикова І.Р., з метою спонукання подружжя Барабаш до зазначених дій, вказані вище невстановлені військовослужбовці ЗС РФ почали відкрито демонструвати вогнепальну зброю, наставляти її на Барабаша В.В. та Барабаш В.В. і здійснювати її Perezаряджання, шляхом досилання патрона в патронник.

Одночасно з цим, з метою підкріплення своїх погроз про фізичну розправу, військовослужбовець ЗС РФ Садиков І.Р. наказав іншим зазначеним вище невстановленим військовослужбовцям ЗС РФ вивести потерпілого Барабаша В.В. з будинку на подвір'я.

Зазначений наказ був виконаний та ці ж невстановлені військовослужбовці ЗС РФ вже перебуваючи на подвір'ї разом з Барабашем В.В. також здійснили кілька пострілів з автоматичної зброї над його головою.

Почувши ці постріли і побоюючись за життя свого чоловіка, потерпіла Барабаш В.В. одразу вибігла з будинку, а військовослужбовець ЗС РФ Садиков І.Р. побачивши її, віддав ще один наказ зазначеним вище невстановленим військовослужбовцям ЗС РФ щодо переміщення потерпілого Барабаша В.В. до іншого житлового будинку, де на той час базувались зазначені військовослужбовці з метою проведення подальшого «допиту» та голосно, у присутності потерпілої Барабаш В.В. також повідомив про можливість застосування до потерпілого зброї під час його супроводження.

Сприймаючи погрози про застосування вогнепальної зброї до її чоловіка як реальні та побоюючись фізичної розправи і відносно себе, потерпіла Барабаш В.В.

погодилась виконати вимогу військовослужбовця ЗС РФ Садикова І.Р. щодо передачі йому наявних у них грошових коштів, одразу після чого винесла з будинку на власне подвір'я і передала військовослужбовцю ЗС РФ Садикову І.Р. грошові кошти в сумі 1000 грн (2 купюри номіналом по 500 грн кожна) та 500 євро (5 купюр номіналом по 100 Євро кожна). Отримавши від потерпілої грошові кошти, військовослужбовець ЗС РФ Садиков І.Р. викинув 1000 грн, а 500 євро – поклав до себе у нагрудний карман, після чого покинув територію домоволодіння подружжя Барабаш.

При заволодінні у вказаний спосіб грошовими коштами потерпілих Барабаша В.В. та Барабаш В.В. на суму 16 117, 25 грн (шістнадцять тисяч сто сімнадцять гривень 25 коп, згідно довідки АТ «Ощадбанк» щодо курсу Національного Банку України валюти гривня до інших валют станом на 23.03.2022), військовослужбовець ЗС РФ Садиков І.Р. розумів, що зазначені грошові кошти отримані незаконно, належать цивільним особам, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права і не приймають участь у збройному конфлікті, а також не можуть бути використаними для ведення бойових дій і їх вилучення не виправдане військовою необхідністю.

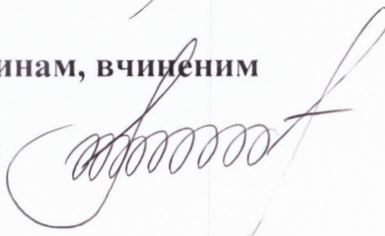
За викладених вище обставин, Садиков І.Р. обґрунтовано підозрюється в іншому порушенні законів і звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий-криміналіст слідчого відділу
Управління Служби Безпеки України
в Сумській області
старший лейтенант юстиції

Ольга ЮРЧЕНКО

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу протидії злочинам, вчиненим
в умовах збройного конфлікту
Сумської обласної прокуратури

Богдан ВОЛОБУЄВ

«07» березня 2023 року